

# XV. Rehepapp ja poosud lapsed.

Vana-Põltsamaa mõisad olanud kord ühe rehepappi, kes väga töö ja mõistlik mees ol-  
nud, ega kunagi korda jäetud pole viisi va-  
rartanud neda teist rehepappi. Nõrkor-  
isel ajal, kui rehepapp inisi rehes olanud,  
süd läinud korraga rehesse lahti ja tema juur-  
de rehte tulemas kolm pilt ilusad neid ja  
hakkamaid tahtsime. Rehepapp olanud rehe  
ajal peal vagane, ega pole sõnagi lausunud  
muud kui raudanud hime neid tahtsime poost.  
Kui kaks kolm korda laulnud, süd korda-  
muud tahtsime neid rehest ära naga jinnel  
juht. Teisel õhtul tulemas jälle need fa-  
mad neid rehte ja tahtsime jälle kuni kord  
handa kate laulud. Nõnda viisi käinud  
ilud vaimu neid ige ajal rehes tahtsime ja me  
tahtsime rehepapi and seganud. Seda küll neid  
ilust tahtsime, ega oma tahtsime rehepapi  
kordasid halle pole töinud, seegi tahtsime rehepapi  
vaimu neid ära ja ta rännanud süd lugu ähki

oma jobale kas tava olud. See käinud rehe-  
papi kome sakalike näela võtta, jellel süd öb-  
kõrvi nädalajaks tala ajada ja süd kui tahtsime  
neid jälle rehte tulemas süd ähki neid katsuma  
kõlaga külge viata. Järgmisel õhtul ke-  
ga rehepapp laulnagame minemist nii, kuita  
jõles teda al. ojetanud ja ajad änelale niid. app.  
mul ole kõre tala ja kui tahtsime neid jälle rehte  
tahtsime tulid, süd viiskä ta ähki neid näela-  
ja külge. Kõre jättis see neid tahtsime  
järel ja käis rehepapi käest.

„Meid mis sa minust veel tapad, ma  
olen jõe ilgei tapetud.“

Selle peale käinud rehepapp.

„Kuita ma jind süd tapad.“ ma ei taha  
tahtsime jõe jõe viis ähki, veel vähem süd jinnel,  
ma taha app oinud teads fraks kõi jõe jõe.

Selle peale kofinud see tahtsime rehepapi.  
pile. Mina ja neid teist minn jõe jõe  
hame neid lapped, kõi emadest jõe jõe on ära  
poosud mi et teist süd et teadnud. Et me vaimu  
süd tava, ega ka porga vaimu ei võetud, süd jõe